BIBLIA LATINA

Klosterneuburg, um 1310/1315 Seite 232r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=445
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

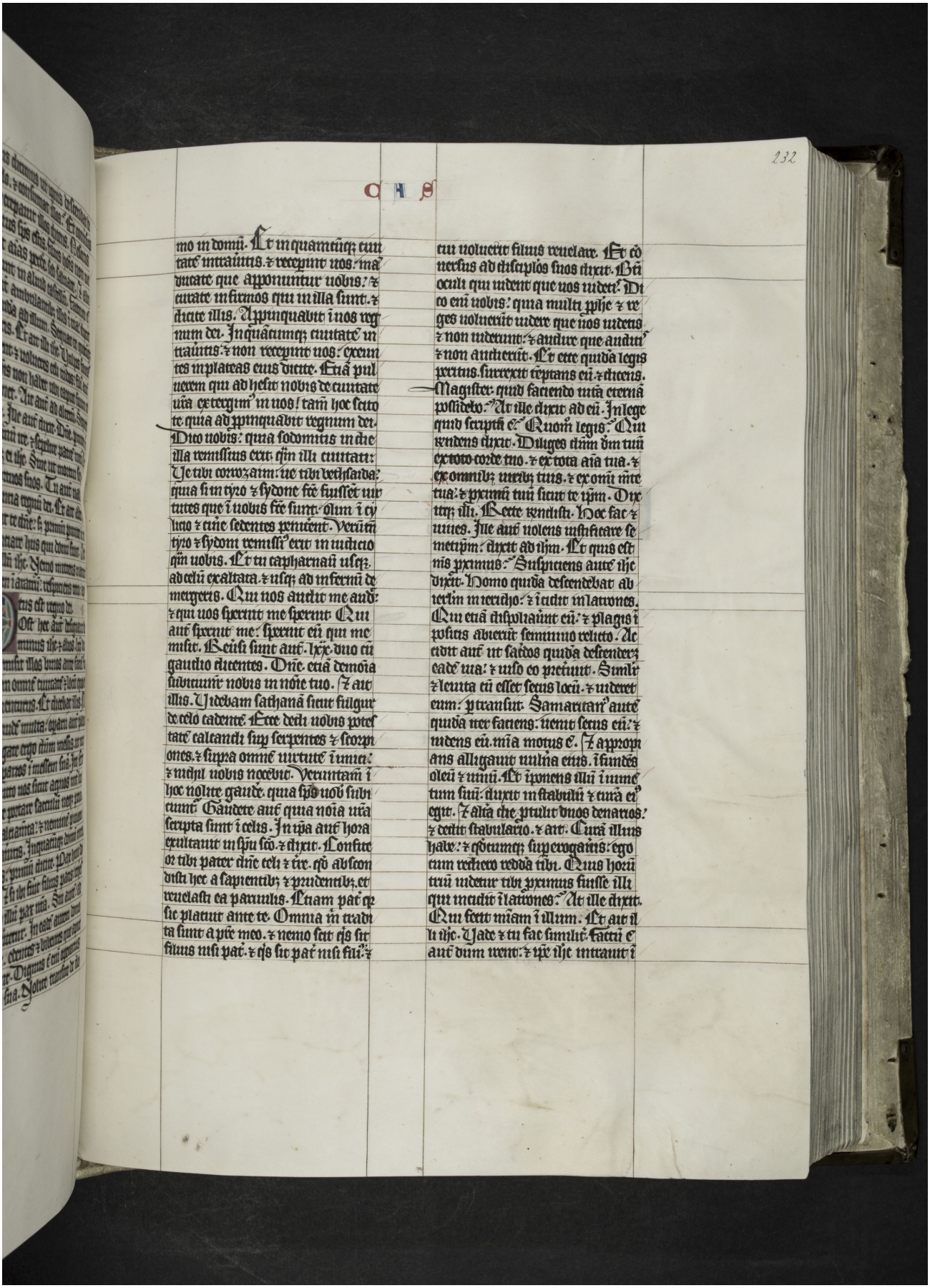

mo in domū. Et in quamcūq; ciui
tatē intrauerit. & receperint uos: ma
ducate que apponuntur uobis: &
curate infirmos qui in illa sunt. &
dicite illis. Appinquabit ī uos reg
num dei. In quācumq; ciuitatē in
trauerit. & non receperint uos: exeun
tes in plateas eius dicite. Etiā pul
uerem qui adhesit nobis de ciuitate
uā extergimus in uos! tamē hoc scito
te. quia adppinquabit regnum dei.
Dico uobis: quia sodomitis in die
illa remissius erit. q̄m illi ciuitati:
Ue tibi corozaim: ue tibi bethsaida:
quia si in tyro & sydone fc̄e fuissēt uir
tutes que ī uobis fc̄e sunt. olim ī cy
licio & cinere sedentes penitēt. Verūtamē
tyro & sydoni remissius erit in iudicio
q̄m uobis. Et tu capharnaū usq;
ad celū exaltata. & usq; ad infernū de
mergeris. Qui uos audit me audit:
& qui uos spernit me spernit. Qui
aut̄ spernit me: spernit eū qui me
misit. Reuersi sunt aut̄. lxx. duo cū
gaudio dicentes. Dn̄e. etiā demonia
subiciunt̄ nobis in nōie tuo. Et ait
illis. Uidebam sathanā sicut fulgur
de celo cadentē. Ecce dedi uobis potes
tatē calcandi sup serpentes & scorpi
ones. & supra omnē uirtutē inimici:
& nichil uobis nocebit. Veruntamē ī
hoc nolite gaudere. quia sp̄s uob̄ subi
ciunt̄. Gaudete aut̄ quia noīa uā
scripta sunt ī celis. In ip̄a aut̄ hora
exultauit in sp̄u sc̄o. & dixit. Confite
or tibi pater dn̄e celi & t̄re. q̄d abscon
disti hec a sapientibus & prudentibus. et
reuelasti ea paruulis. Etiam pat̄ q̄r
sic placuit ante te. Omnia m̄ tradi
ta sunt a p̄re meo. & nemo scit q̄s sit
filius nisi pat̄. & q̄s sit pat̄ nisi fili. &

cui uoluerit filius reuelare. Et cō
uersus ad discipl̄os suos dixit. Bt̄i
oculi qui uident que uos uidetis. Di
co eni uobis: quia multi p̄phe & re
ges uoluerūt uidere que uos uidetis
& non uiderunt: & audire que auditis
& non audierūt. Et ecce quidā legis
peritus. surrexit tēptans eū. & dicens.
Magister. quid faciendo uitā eternā
possidebo? At ille dixit ad eū. In lege
quid scriptū ē? Quom̄ legis? Qui
rendens dixit. Diliges dn̄m dm̄ tuū
ex toto corde tuo. & ex tota aīa tua. &
ex omnibus uiribus tuis. & ex omī mēte
tua: & p̄ximū tuū sicut te ip̄m. Dix
itq; illi. Recte rendisti. Hoc fac &
uiues. Ille aut̄ uolens iustificare se
metip̄m: dixit ad ih̄m. Et quis est
mis p̄ximus? Suspiciens autē ih̄c
dixit. Homo quidā descendebat ab
ierlm in iericho: & incidit in latrones.
Qui etiā dispoliauerūt eū: & plagis ī
positis abierūt semiuiuo relicto. Ac
cidit aut̄ ut sacdos quidā descenderet
eadē uia: & uiso eo pretiuit. Similr̄
& leuita cū esset secus locū. & uideret
eum: p̄transiit. Samaritanus autē
quidā iter faciens: uenit secus eū: &
uidens eū. mīa motus ē. Et appropi
ans alligauit uulnā eius. īfundēs
oleū & uinū. Et ipōnens illū ī iume
tum suū: duxit in stabulū & curā ei
egit. Et altā die p̄tulit duos denarios:
& dedit stabulario. & ait. Curā illius
habe: & q̄dcumq; sup erogauerīs: ego
cum rediero reddā tibi. Quis horū
triū uidetur tibi p̄ximus fuisse illi
qui incidit ī latrones? At ille dixit.
Qui fecit mīam ī illum. Et ait il
li ih̄c. Uade & tu fac similit̄. Factū ē
aut̄ dum irent: & ip̄e ih̄c intrauit ī